

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Ordsprog og Mundheld, samlede og ordnede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1845_808A-txt-shoot-idm2490/facsimile.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

- Vral ille med fremmede Hier! (Tenk paa Allien!)
Fremmede Læter og faldt Farve har ingen Besand. S.
Naar Staden strøller, kommer der Fremmede.
705. Vie bare, til de Fremmede er borte!
Man kan ogsaa komme fremmed til sig selv.
Frihed er bedre end meget Gud, om al Verden var
deraf fuld. M.
I naturlige Ting maa man have sin Frihed.
Det er godt at være sedt paa Friheden.
710. (Joff kan være) frie som Fuglen i Lufien.
Man kan sige sig fri for Gierningen, men ikke for
Ordet.
Gud frie os fra det Onde!
Herrer og Narre har deres Frijsyrog.
Frøst ikke Vorherre!
715. Gud leed os ikke i Fristelse!
Det gaer altid ud over de Fromme.
Jorden er altid frossen for vamtrøvne Svæm.
Det er Frygten større end Faren. M.
Helen frugter Spot, men ei Død. M.
720. Frygt Gud og følg Landeveien!
Frygten kan giøre en Flu til en Elefant.
Kærlighed driver Frygten ud.
Den Gamle fryser, om han paa Iden sad. U.
Frænde er Frænde værst (Sagde Karen om de røde
Hunde).
725. Lad Vorherres Fugl ikke doe! S.
Et der en snust Beir om Vinteren, synger Fuglene
dog ikke S.
Fuglen bygger ei sin Nede større, end Bingerne ræsler. M.
Hvor Fugl synger med sit Neb (Sagde Kutteren da
han hørte Nattergalen).

- Seer til Fuglene under Himmelens!
730. Den Fugl er snart fristet, som ihende haves. U.
Sits Gal paa Halen, saa sangen du Fuglen.
Kun en Sevn filler Fulz og Gal ud. U.
Man skal varslig beree fuldt Kar. U.
Fuld Mund taler af Hjertens-Grund.
735. Hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden over af,
naar man gior, naar man er fuld, skal man svare til,
naar man bliver ædru.
Fulde Hæl giv ingen Ting ret, uden naar de lægger
sig i Rendestenen. S.
Man maa se at holde Hjulet i Turen.
Fuskeren har senten Haandoærfer.
740. Gy dig an, hvor du er sort, sagde Gryden til Kiedelen. U.
Kælles Skæbne er sort.
Blomsten er Fuglens Fæste. Penge. U.
God mig iaar, saa skal jeg føde dig ab Aare!
Hunden har Kloden og gaer om Foden.
745. Hestene føder Vognmanden bedre end Vognmanden
Hestene. M.
Foden faaer man nof, saalænge man skal leve.
Grimen følger Hesten.
Krybben følger ei med Hesten. S.
Med Koen følger Halen.
750. Speten og Staden følges gierne ab.
Ungdom og Biisdom følges ikke ab.
Tom Tarm følger lad Arm. M.
Tenk paa Folgerne!
Hvem der hister Roget, far det bliver tabt, skal doe,
far han bliver syg. S.
755. Man skal ikke tage Hatten af, far man seer Manden.
Gal ille, far du er kommet ud af Eggget!

